

vzdání, když před příjezdem automobilu ležel na skladištní rampě, a učinil z tohoto zjištění jedině možný závěr, že se žalobci nezdařil postihující jej důkaz, že by ztráta žoku byla nastala na dráze před jeho vydáním. Tím pozbyl žalobní nárok svého právního základu, neboť za ztrátu zboží po jeho vydání příjemci zásilky dráha již neručí. Žaloba musila být zamítnuta, aniž bylo vůbec třeba zabývat se ještě otázkou, zda žalobní nárok nepominul opožděným ohlášením podle § 97 žel. dopr. ř.

Čís. 6742.

Chovatel zvířete, jenž ho náležitě opatřil, neručí za zavinění třetí osoby, již bylo zmařeno opatření zvířete.

(Rozh. ze dne 26. ledna 1927, Rv I 832/26.)

Pes žalovaného byl jím řádně přivázan na řetěze. Byv pak třetí osobou bez vědomí žalovaného odvázan, pokousal žalobce. Žalobní nárok na náhradu škody neuznal procesní soud první stolice důvodem po právu. Odvolací soud napadený rozsudek potvrdil. Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Za poškození zvířetem zodpovídá jeho chovatel, nedokáže-li, že se postaral o potřebné opatření nebo potřebný dohled. Podle obvyčejného běhu života nelze ovšem učiniti vždy takové opatření, by bylo poškození zvířetem za všech třeba nahodilých okolností vyloučeno, ale také nelze ponechat subjektivní úvaze chovatele zvířete, jaké opatření uznává potřebným, nýbrž nutno potřebnost a způsob opatření posuzovati s hlediska subjektivního a tu jest za potřebné pokládati takové opatření, jaké rozumně může býti požadováno hledíc ku povaze zvířete a k okolnostem případu. Opatřil-li žalovaný psa, byť i kousavého, takovým způsobem, jak nižší soudy zjistily, vyhověl tím své zákonné povinnosti. Byl-li žalobce přes to psem pokousán, nestalo se tak proto, že by uvávaní psa na řetěze bylo bývalo opatřením nedostatečným, nýbrž proto, že pes byl osobou třetí svémocně a bez vědomí žalovaného odvázan a ze dvora odveden. Byl-li pak žalobce psem pokousán za okolností, jež by snad této třetí osobě mohly býti přičítány k vině, nelze za škodu tím způsobenou činiti zodpovědným žalovaného, neboť ten za případné zavinění této třetí osoby neručí.

Čís. 6743.

Převzal-li v původní kupní smlouvě závazek ku placení dávky z přírůstku hodnoty kupitel, dodatečnou úmluvou pak z části prodávatel, k jehož závazku přistoupily jako rukojmí třetí osoby, nejde na straně prodávatele ani rukojmí o slib darovací, vyžadující formy notářského spisu.

(Rozh. ze dne 26. ledna 1927, Rv I 1020/26.)